

for lægers fødselshjælp. Efter sygesikringsloven vil sygesikringen således yde vederlagsfri lægehjælp i forbindelse med fødsel til personer, omfattet af § 2, stk. 1. Til personer omfattet af § 2, stk. 2, yder sygesikringen tilskud til delvis dækning af udgifter til lægehjælp i forbindelse med fødsel.

Den kommende samling af jordemødre i centre indebærer, at afstanden for den gravide til undersøgelsesstedet for jordemoderundersøgelserne i en del tilfælde vil blive længere end i dag, hvor jordemødrene er placeret lokalt over hele landet. Indenrigsministeriet finder det imidlertid væsentligt, at den gode udnyttelse af undersøgelsestilbudene søges bevaret, hvorfor man finder det nødvendigt, at der åbnes mulighed for ydelse af befordringsgodtgørelse til jordemoderundersøgelser i noget større omfang, end det er tilfældet i dag. I øvrigt er indenrigsministeriet af den opfattelse, at adgangen til at give befordringsgodtgørelse i forbindelse med svangerskab og fødsel bør fastsættes i overensstemmelse med principperne i de gældende regler. De nærmere regler for ydelse af befordringsgodtgørelse efter bestemmelsen bør imidlertid i det omfang, det er muligt og praktisk gennemførligt, søges koordineret med de tilsvarende bestemmelser om fribefordring i forbindelse med indlæggelse og ambulante undersøgelser på sygehus. Som i bemærkningerne til sygesikringsloven nævnt påregnes disse udgifter afholdt som en sygehusudgift. Et hertil sigtende lovforslag om ændring i sygehusloven er under overvejelse i indenrigsministeriet, men spørgsmålet er endnu ikke fuldt afklaret. Det foreslås derfor, jfr. § 12, at det overlades til indenrigsministeren at fastsætte de nærmere regler om refusion af befordring i medfør af dette lovforslag, således at reglerne kan blive i overensstemmelse med det regelsæt, der vil komme til at gælde for hele sygehusvæsenet.

Til § 2 og § 3.

Bestemmelserne i § 2, stk. 2, og § 3 svarer med en lidt ændret formulering til de hidtidige bestemmelser i svangerskabshygijnelovens § 1, stk. 2 og stk. 3, og § 6.

Til § 4.

Bestemmelsen svarer til svangerskabshygijnelovens § 3. Man har dog fundet det rigtigst at understrege, at lægen og jordemoderen under den obligatoriske henvisning af den gravide til mædrehjælpsinstitution i tilfælde, hvor ønske om svangerskabsafbrydelse foreligger, tillige bør henvise kvinden til anden hjælpeinstitution (hvilket normalt vil være den sociale og sundhedsmæssige forvaltning i kvindens primærkommune) i de tilfælde, hvor lægen el-

ler jordemoderen har opfattelsen af, at kvinden har personlige, sociale eller økonomiske problemer.

Til § 5.

For så vidt angår organisationen af fødselshjælpen henvises til de indledende bemærkninger.

Amtskommunerne (Københavns og Frederiksberg kommuner) vil efter bestemmelsen få til opgave at administrere de forebyggende helbredsundersøgelser, hvad enten disse finder sted hos læge eller jordemoder. Herudover pålægges det amtskommunerne m. v. at tilvejebringe den fornødne jordemoderassistance til betjening af fødsler, hvad enten disse finder sted i hjemmet eller på institution.

Da fødselshjælpen i Københavns og Frederiksberg kommuner har udviklet sig på en noget anden måde end i den øvrige del af landet, vil den af udvalget foreslåede ordning kun vanskeligt kunne gennemføres i fuldt omfang i disse områder, hvilket Københavns og Frederiksberg kommuner også har fremhævet i udtalelserne over betænkningens forslag. Rigshospitalet har udtalt, at den i betænkningen (side 32) omtalte organisationsform må anses for uhensigtsmæssig, og at en opsplitning mellem jordemødre ansat på centre og på specialafdeling ikke vil kunne påregnes gennemført i det Storkøbenhavnske område. Undervisningsministeriet har sluttet sig hertil. Indenrigsministeriet forudsætter imidlertid, at fødselshjælpen indenfor området tilrettelægges under størst mulig hensyntagen til de af udvalget fremhævede grundprincipper.

Til § 6.

Administrationen og tilrettelæggelsen af opgaverne efter loven er foreslået henlagt til amtskommunernes sygehusudvalg ud fra ønsket om at tilvejebringe et hensigtsmæssigt grundlag for koordinationen af fødselshjælpen i og udenfor de kommunale sygehuse. Indenrigsministeriet har herved lagt vægt på, at den centrale fase i fødselshjælpen — selve fødslen — normalt vil finde sted på sygehus eller anden institution med nær tilknytning hertil.

I de tilfælde, hvor amtskommunens (Københavns og Frederiksberg kommuners) opfyldelse af pligten efter § 5 forudsætter jordemoderassistance, foreslås det i overensstemmelse med udvalgsbetænkningen (side 27 og 32), at denne skal ydes af offentligt ansatte jordemødre. Der er ikke i bestemmelsen foreskrevet en bestemt ansættelsesform. Amtskommunerne vil således kunne ansætte jordemødre med overenskomststatus eller tjenestemandstatus, ligesom amtskommunerne vil kunne ansætte jordemødre med et begrænset månedligt eller ugentligt